

Gensyn, jeg her har omtalt, skulde kunne anføres til Fordeel for at gaae ind paa Løven, saaledes som den nu foreligger, skulde det maafee være Gensynet til at spare det andet Thing Arbeide, der kunde lede dertil; men der kunde jeg maafee anvende den samme Anskuelse, at man ikke paa et andet Sted har villet lade denne Betragtning være gjældende for at spare os Arbeide, og, forsaavidt man kunde troe, at Arbeiderne paa det andet Sted ere saa meget vidtløftigere, troer jeg dog, at man ikke altid skal udmaale Arbeiderne efter deres Vidtløftighed, men efter deres Vigtighed, og Arbeidernes Vigtighed maa, principmæssigt betragtede, være accurat ligesaa stor her, som paa det andet Sted. Jeg har nu altsaa, efter at have gennemgaaet alle disse Gensyn, der kunde bevæge det ærede Thing til at gaae ind paa det her foreliggende Lovforslag, ikke kunnet finde noget, der kunde lede mig dertil. Det skulde da altsaa alene være Gensynet til det Resultat, der vilde komme paa Sagen, naar man her ikke gif ind paa det foreliggende Lovforslag, som maatte være afgjørende; men heller ikke dette synes mig at kunne være nogen afgjørende Betragtning. For det Første anseer jeg det dog virkelig for meget muligt, at, naar det ærede Thing vedbliver sin eengang vedtagne Bestemmelse, det andet Thing da gaaer ind paa denne Anskuelse. Her var en forholdsviis endogsaa langt større Majoritet for Forslaget, som det her blev vedtaget, end der var for det, der blev vedtaget i det andet Thing, og jeg troer derfor, at man dog muligen vilde kunne føre det igjennem ved at holde fast derpaa. Skulde man nu ikke kunne opnaae dette, og skulde Resultatet altsaa blive, at der slet ingen Lov kom ud, fordi man ikke kunde blive enig, ja, saa vilde der rigtignok opstaae stor Forvirring i Administrationen, naar paa eengang al Portofrihed for Embedsmændene ophørte; men for det Første kan jeg ikke see, at Skylden skulde tilregnes dette Thing; thi jeg synes, at dette Thing maatte ligesaa vel være berettiget til at sætte sin Mening igjennem, og dersom denne Mening gif igjennem, vilde der jo ikke blive Spørgsmaal om en saadan Forvirring; men desforuden kunde der vel i alt Fald tænkes an-

dre Udveie, saaledes, at man ogsaa undgik denne Eventualitet.

Dersom det nu maatte være mig tilladt at resumere Stillingen af Sagen med Gensyn til det Spørgsmaal, hvorpaa det kommer an, da seer jeg ikke rettere, end at Sagen staaer saaledes. Den høitærede Finansminister foreslagde her et Lovudkast i en saadan Form, som vel ikke forekom ham at være den allerhensigtsmæssigste, men som han dog havde redigeret saaledes, fordi han troede, at det paa den Maade vilde finde bedst Indgang hos Rigsdagen. Det var altsaa motiveret derved, at han frygtede for, at der her i Rigsdagen ikke vilde vise sig den fulde Tillid til, at han, saasnart Omstændighederne tillode det, ogsaa uden et saadant Baand, som Loven skulde indeholde, vilde fremkomme med et Forslag til Sagens endelige Ordning. Da Sagen kom for her i Thinget, viste det sig, at den Forudsætning, som havde bevæget ham til ikke at redigere Loven paa den Maade, han ansaae for bedst, ikke var rigtig her, men at man her havde den Tillid til ham, at han vilde, endog uden et saadant Baand, saasnart Omstændighederne tillode det, fremme Sagen. Det har imidlertid i det andet Thing viist sig, at man der ikke har skuffet hans Tro om den Forudsætning, hvorfra der skulde gaaes ud; jeg veed nu ikke, om man her i Thinget, fordi man et andet Sted har viist Mangel paa Tro til, at et Forslag til Sagens Ordning vil fremkomme fra Regjeringen uden et saadant bestemt Baand, derfor nu skal gaae over til at tiltræde denne Tvivl. Jeg nærer ikke denne Tvivl, og jeg kan derfor ikke gaae ind paa en Affattelse af Loven, hvorved den, saaledes som Sagen nu staaer, vilde blive udtalt; og jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til det høitærede Things Antagelse.

Reise: Ja, det forekommer mig dog virkeligt, at det er, som man siger, at tærste paa Langhalm, at modsætte sig det, som det andet Thing nu har fundet det passende at forandre. Regjeringen selv har jo i sit Forslag kun forlangt den bestaaende Portofrihed forlænget eet Aar endnu, altsaa indtil den 1ste April 1855, og vi vide jo Alle, at, da denne Sag første Gang var for — den ærede Landssthings-